

Производството е по реда на чл.370 и следващите от НПК.

Срещу подс. С. А. М. и С. Т. Я. е повдигнато обвинение по чл.195 ал.1 т.3 и 5 вр. чл.194 ал. 1 от НК затова, че на 17/18.03.2023г. в гр. К. чрез разрушаване на прегради здраво направени за защита на имот и след предварителен сговор в немаловажен случай са отнели чужди движими вещи на обща стойност от 800 лв. от владението на собственика им Ж. Х. Ж. без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвоят .

В съдебното заседание след приключване на съдебното следствие прокурора представител на ТО-К. поддържа обвинението и пледира съдът да признае подс. за виновни като им определи наказания при смекчаващи вината обстоятелства.

В съдебното заседание подс. С. А. М. се признава за виновен като признава изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за тези факти- чл.371 т.2 от НПК.

Подс. С. Т. Я. в съдебното заседание също се признава за виновен като признава фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за тези факти – чл.371 т.2 от НПК.

Защитника на подс. С. А. М. след приключване на съдебното заседание пледира виновност и определяне на наказанието при превес на смекчаващите вината обстоятелства което да бъде намалено с една трета.

Защитника на подс. С. Т. Я. също след приключване на съдебното следствие пледира съдът да го признае за виновен като му определи наказание в минимален размер.

Съдът като взе предвид фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и доказателства събрани в хода на досъдебното производство по реда на НПК и предвид направените признания от двамата подс. приема за установено следното;

Вечерта на 17.03.2023г. двамата подс. се уговорили да извършат кражба като проникнат във двор на фирма „Ф.“ в гр. К..

Късно през нощта на 17 срещу 18.03.2023г. двамата подсъдими минали през паркинга на магазин „Т.-М.“ след което отишли до помещение ползвано от св. Ж. Ж. за склад.

Със камък подс. М. ступил катинара на входната врата след което двамата подсъдими проникнали във склада.

От склада те взели два акумулатора марка „В.“ от по *** Ah часа всеки, като всеки един от подсъдимите взел по един акумулатор.

Единия акумулатор оставили до оградата на магазин „Т.-М.“ а другия отнесли в местността „К.“ накрая на гр. К. където го оставили в дома на св. С. М. дядо на подс. С. М..

След това се върнали и взели и другия акумулатор.

На 18.03.23г. подс. продали двата акумулатора в пункт за изкупуване на отпадъчни черни и цветни метали за сумата от по 45 лв. всеки.

Още сутринта на 18.03.2023г. около 06.30ч. св. Ж. констатирал извършената кражба и съобщил за нея на органите на МВР.

С протокол за доброволно предаване от 18.03.2023г. св. Ж. предал на органите на МВР флаш памет от записите на охранителните камери на склада му.

От експертното заключение на съдебно-техническата експертиза се установява, че са били извлечени 11 файла от които е бил изготвен фотоалбум и на които се вижда начина на извършване на престъплението от двамата подсъдими.

От експертното заключение на съдебно-оценъчната експертиза се установява, че стойността на отнетите вещи е за сумата от 800 лв..

Описаната фактическа обстановка която съответства на обстоятелствената част на обвинителния акт се подкрепя от събраните на досъдебното производство доказателства- показанията на св. Ж. Ж., С. М. и И. Ч. които се подкрепят от експертните заключения на съдебно-оценъчната и съдебно-техническите експертизи, както и от писмените доказателства- протокол за доброволно предаване, покупко-изплащателни сметки и др. които подкрепят направените от подс. С. А. М. и С. Т. Я..

Имайки предвид установената по несъмнен и безспорен начин фактическа обстановка съдът намира, че от обективна и субективна страна подс. С. А. М. и С. Т. Я. са осъществили състава на чл.195 ал.1 т.3 и 5 вр. чл.194 ал.1 от НК.

ПО ПРАВНАТА КВАЛИФИКАЦИЯ ;

От обективна страна чрез отнемането на вещите двамата подс. са осъществили изпълнителното деяние на престъплението кражба- отнемане.

Посредством него са отнели чужди движи вещи/ св. показания/ имащи определена стойност /експертно заключение/.

По този начин двамата подс. са прекъснали връзката между вещите и техния собственик като са установили своя трайна фактическа власт върху тях като са имали възможност да се разпореждат със тях както във своя полза така и във полза на трето лице.

Преди осъществяване на деянието двамата подс. за разрушили прегради здраво направени за защита на имот / счупили катинар/ и по този начин си създали лесен достъп до отнетите вещи.

Подсъдимите са знаели и съзнавали, че без да разрушат тези прегради здраво направени за защита на имот не биха могли да реализират целта си- да отнемат вещите поради което деянието им следва да се квалифицира по чл.195 ал.1 т.3 от НК .

Решението за извършването на кражба двамата подсъдими са взели предварително при една спокойна обстановка, набелязали са мястото където

да извършат кражбата поради което съдът приема, че се касае за задружност на умисъла като предварителен сговор поради което деянието следва да се квалифицира и по чл.195 ал.1 т.5 от НК.

Деянието с оглед обстоятелствата, че се касае за престъплението кражба което е най-често извършваното престъпление в нашето общество както и със оглед недобрите характеристични данни на двамата подсъдими правят случая немаловажен.

Установената фактическа обстановка и обективизираните действия на двамата подсъдими дават основание на съдът да счита, че деянието е извършено умишлено при пряк умишъл.

Двамата подс. са съзнавали общественно-опасния характер на деянието си, предвиждали са настъпването на общественно-опасните последици от него и са искали настъпването ми.

В горния смисъл е и практиката на ВКС- Постановление 6-71г. на Пленума на ВС, Р- 147/80г. и др..

С оглед изложените дотук мотиви и на основание цитираните по-горе законови разпоредби съдът счита, че подс. С. А. М. и С. Т. Я. следва да бъдат признати за виновни и наказани.

ПО ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЯТА НА НАКАЗАНИЯТА ;

При определяне размера на наказанията съдът взе предвид обществената опасност на деянието и личната опасност всеки един от подсъдимите оцени отегчаващите и смекчаващите вината обстоятелства съгласно изискванията на закона.

Като отегчаващи вината обстоятелства по отношение на подс. С. А. М. съдът приема - недобрите му характеристични данни и невъзстановените вреди.

Като смекчаващи вината обстоятелства съдът приема - чистото му съдебно минало към датата на извършване на престъплението, направените признания и младата му възраст.

Предвид на това наказанието му следва да бъде определено при превес на смекчаващите вината обстоятелства и със оглед постигане целите на чл. 36 от НК – една година лишаване от свобода.

На основание чл.373 ал.2 вр. чл.372 ал.4 вр. чл.371 т.2 от НПК съдът няма алтернатива поради което намалява така определеното наказание с една трета на осем месеца лишаване от свобода.

За поправянето и преди всичко за превъзпитанието на подс. С. М. съдът счита, че така определеното наказание не следва да се изтърпява ефективно а на основание чл.66 от НК да се отложи за срок от три години.

Налице са основанията на чл.25 ал.1 вр. чл.23 ал.1 от НК поради което съдът кумулира така определеното наказание с наказанието наложено на подс. С. М. по НОХД № ***/23г. по описа на РС-К. като му определя едно общо наказание до размера на най-тежкото от тях- една година лишаване от свобода.

На основание чл.66 ал.1 от НК съдът отлага така определеното общо наказание за срок от три години.

Като отегчаващи вината обстоятелства по отношение на подс. С. Т. Я. съдът приема- недобрите му характеристични данни и невъзстановените вреди.

Що се отнася до смекчаващи вината обстоятелства съдът приема- чистото му съдебно минало към датата на извършване на престъплението, направените признания и критичното му отношение към извършеното.

Предвид на това наказанието му следва да бъде определено при превес на смекчаващите вината обстоятелства и със оглед постигане целите на чл.36 от НК – една година лишаване от свобода.

На основание чл.373 ал.2 вр. чл.372 ал.4 вр. чл.371 т.2 от НПК съдът няма алтернатива поради което намалява така определеното наказание с една трета на осем месеца лишаване от свобода.

За поправянето и преди всичко за превъзпитанието на подс. С. Т. съдът счита, че така определеното наказание не следва да се изтърпява ефективно а на основание чл.66 от НК да се отложи за срок от три години.

Налице са основанията чл. 189 ал.3 от НПК поради което подс. С. А. М. и С. Т. Я. следва да заплатят направените по делото разноски в размер от 97,32лв. по сметка на ОДМВР С. З. – съразмерно.

Вещественото доказателство по делото- флаш памет приложена към него следва да остане към делото.

Водим от горните мотиви съдът постанови присъдата си .

РАЙОНЕН СЪДИЯ ;